

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobkyně:

CORONA s.r.o., IČO 260 60 051
sídlem Nové Domky 838, Kaplice,
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Čermákem,
sídlem Na Sadech 21, České Budějovice,

proti

žalovanému:

Ministerstvo financí
sídlem Letenská 15, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2022, č. j. MF-52104/2014/1203-32,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2022, č. j. MF-52104/2014/1203-32, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 9 800 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Tomáše Čermáka.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Odůvodnění:

I.

Předmět řízení a obsah správního spisu

1. V tomto rozsudku městský soud posuzoval dotaci na stavbu ubytovacího zařízení. Zabýval se především uznatelností výdajů na vícepráce na stavbě, které byly provedeny na základě změn projektové dokumentace po uzavření smlouvy o dotaci. Sporné mezi účastníky je zejména otázka, zda šlo o změny předvídatelné, či nikoliv.
2. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl o sporu z veřejnoprávní smlouvy mezi žalobkyní a poskytovatelem dotace.
3. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
4. Žalobkyně dne 29. 7. 2011 uzavřela veřejnoprávní Smlouvu o podmínkách poskytnutí dotace s Regionální radou regionu soudržnosti NUTS II Jihozápad, registrační číslo projektu CZ.1.14/3.1.00/11.02322, na částku dotace ve výši 20 012 536 Kč při celkových způsobilých výdajích ve výši 40 025 072 Kč na projekt „Multifunkční dům s ubytováním v Kaplici“. Výše dotace tak představovala 50 % způsobilých výdajů.
5. Oznámením ze dne 29. 11. 2013 regionální rada jako poskytovatel dotace, zkrátila způsobilé výdaje projektu. Žalobkyně nesouhlasila s krácením dotace u dvou okruhů výdajů. Za prvé šlo o výdaje ve výši 514 656,02 Kč za dodatečné stavební práce vyplývající ze změn v projektové dokumentaci. Konkrétně šlo o změny statického zajištění objektu, zavedení vzduchotechniky a změny požárně bezpečnostního řešení. Podle regionální rady šlo o předvídatelné změny. Původní projektová dokumentace měla být navržena dle odpovídajících konstrukčních principů. Také projekt vzduchotechniky měl být součástí původní projektové dokumentace včetně platného požárně bezpečnostního řešení stavby. Za druhé regionální rada shledala jako nezpůsobilé výdaje ve výši 815 486,71 Kč za dodávku nábytku. Dodán byl nábytek, který rozměry neodpovídal specifikaci dané žalobkyní v zadávací dokumentaci.
6. Žalobkyně s hodnocením těchto výdajů jako nezpůsobilých nesouhlasila, a proto u žalovaného zahájila sporné řízení o zaplacení 665 071,10 Kč, což je částka krácení dotace odpovídající zmíněným dvěma výdajům.
7. Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 2. 2016 návrh zamítl. Toto rozhodnutí městský soud na základě žaloby žalobkyně přezkoumal a žalobu zamítl rozsudkem ze dne 9. 3. 2020, č. j. 5 Af 18/2017-72. Nejvyšší správní soud však tento rozsudek i rozhodnutí žalovaného zrušil rozsudkem ze dne 6. 8. 2021, č. j. 5 Afs 137/2020-38, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
8. Podle Nejvyššího správního soudu žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného spisového materiálu. Žalovaný zejména neměl k dispozici projektovou dokumentaci stavby. Závěry o (ne)způsobilosti výdajů na statické zajištění objektu, dodatečné řešení vzduchotechniky a požárně bezpečnostní řešení objektu nemají oporu ve spisovém materiálu. U výdajů na nákup nábytku konstatoval, že změny rozměrů byly zapříčiněny drobnými dispozičními změnami stěn jednotlivých pokojů, které byly provedeny právě

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

v důsledku dodatečných stavebních úprav spojených s úpravou požárně bezpečnostního řešení celé stavby (únikových cest). Posouzení způsobilosti těchto výdajů je tak přímo vázáno na posouzení způsobilosti výdajů na dodatečné stavební úpravy.

9. Nejvyšší správní soud v obecné rovině dodal, že při realizaci projektu, který je částečně rekonstrukcí a částečně novostavbou, může nepochybně nastat řada okolností, které průběh prací určitým způsobem pozmění. Tyto změny jsou dány právě tím, že se jedná částečně o rekonstrukci zchátralého objektu, u něhož nelze za všech okolností zcela přesně předvídat jeho stav. Je proto logické, že potřeba provést další stavební práce může vyvstat v průběhu realizace projektu poté, co proběhne demolice částí některých budov. Nelze proto souhlasit se zjednodušeným závěrem žalovaného (a rovněž městského soudu), že stěžovatelka měla všechny změny uvedené v oznámení o změně projektu předvídat.
10. Žalovaný v novém řízení návrh opět zamítl. U výdajů na vícepráce na stavbě shledal, že jde o nezpůsobilé výdaje, neboť šlo o změny zapříčiněné nedostatky projektové dokumentace. Podle žalovaného v projektové dokumentaci pro stavební povolení, která byla také přiložena k žádosti o dotaci, nebyla řešena statika stavby ani vzduchotechnika. Ke změně projektové dokumentace došlo až v srpnu 2011, tedy po uzavření smlouvy o dotaci (29. 7. 2011). Šlo tedy o změny projektu po podpisu smlouvy, jejichž důvodem byly nedostatky projektové dokumentace. Přitom podle Metodického oznámení č. 11 výdaje na vícepráce, které vzniknou v důsledku nedostatečné přípravy projektu, jsou považovány za nezpůsobilé.
11. Pokud jde o nábytek, žalovaný dospěl k závěru, že změny rozměrů nábytku „nejsou platné, a proto jsou neuznatelné“. Podle smlouvy mezi žalobkyní a dodavatelem nábytku měla být změna smlouvy provedena formou dodatku, jinak byla neplatná. Podle žalovaného také oproti zadávací dokumentaci došlo k četným a nezanedbatelným změnám. Jako příklad uvedl, že komody podle zadávací dokumentace měly být v rozměrech 110x60 cm, ve skutečnosti byly dodány 140x60 cm; šatní skříně měly být 120x60cm, ale byly ve třech různých rozměrech 140x60 cm, 105x60 cm, 110x60cm; noční stolky měly být 45x35 cm, ale byly 50x30 cm.

II.

Argumentace účastníků

12. Žalobkyně v žalobě vznesla následující žalobní body:
 - 1) Žalobkyně nesouhlasí s výkladem pojmu nepředvídané okolnosti zastávané žalovaným. Žalovaný dle ní aplikoval přísnější pojem nepředvídatelné okolnosti.
 - 2) Žalobkyně nesouhlasí, že by výdaje na vícepráce byly nezpůsobilými. Zdůrazňuje, že vícepráce reagující na statické posouzení objektu nemohla předvídat. Geologický průzkum mohl být proveden až po odstranění původních objektů na daném pozemku. Demolice a odvoz sutí byl proveden až po uzavření smlouvy o dotaci. Změny v protipožárním řešení a návrh vzduchotechniky reagovaly také na změny protipožárních předpisů.
 - 3) Změny v rozměrech nábytku byly způsobeny novým protipožárním řešením, které si vynutilo změny vnitřních rozměrů pokojů.
13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

III.

Posouzení žaloby

14. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
15. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního, neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Soud nenařídil jednání ani za účelem provedení důkazů. Správní spis si soud vyžádal, ovšem správním spisem, tj. včetně všech listin v něm založených, se nedokazuje (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS, *ECOPLAST*, nebo ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 68/2011-75, *Česká televize*).

III.1 Objektivně nepředvídané okolnosti

16. Žalovaný považoval vícepráce na stavbě za nezpůsobilé výdaje, neboť šlo o změny zapříčiněné nedostatky projektové dokumentace a nešlo tedy o „objektivně nepředvídatelné okolnosti“.
17. Metodické oznámení č. 11 i č. 14 užívá obrat „objektivně nepředvídané okolnosti“. Metodické pokyny zde vycházejí z § 23 odst. 7 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Ten ve znění do 6. 3. 2015 používal shodný pojem „objektivně nepředvídané okolnosti“.
18. Městský soud nespatřuje žádný zásadní rozdíl mezi výrazem „objektivně nepředvídané okolnosti“ a výrazem „objektivně nepředvídatelné okolnosti“ použitým žalovaným. Metodické pokyny kladly důraz na objektivitu hodnocení, zda byly okolnosti předvídatelné, či nikoliv. Podstatné není, zda konkrétní osoba změny skutečně subjektivně předvíдала, ale zda osoba jednající s náležitou péčí mohla změny předvídat či nikoliv. Tuto podstatu dle soudu vystihuje i výraz „nepředvídatelné okolnosti“ používaný žalovaným.
19. Navíc soud má za to, že v každém případě tento rozdíl není pro rozhodnutí žalovaného nijak podstatný. Ten totiž své rozhodnutí ohledně vícenákladů na stavbu založil primárně na tom, že důvodem vícenákladů byly nedostatky v projektové dokumentaci. Nedostatečnou připravenost projektu Metodické oznámení č. 11 považovalo za jeden z příkladů nezpůsobilých výdajů. Zásadní otázkou dle soudu tedy je, zda byla příprava projektu nedostatečná, respektive objektivně nahlíženo bylo možno její nedostatky odstranit před uzavřením smlouvy a v důsledku tak předejít vícenákladům. Pokud nedostatky bylo možno odstranit, tak by šlo o okolnosti, které šlo objektivně předvídat, a výdaje by tedy byly nezpůsobilé. Pokud naopak nedostatky přípravy, které vedly k vícenákladům, nebylo objektivně možno odstranit, nelze dodatečné náklady považovat za nezpůsobilé. Tuto otázku je nutno posoudit na základě konkrétních skutkových okolností případu, k čemuž soud nyní přistoupí.

III.2 Výdaje za vícepráce na stavbě

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

20. Žalovaný považoval za nezpůsobilé výdaje vícepráce na stavbě ve třech oblastech: 1) změny v konstrukčním řešení objektu, 2) instalace vzduchotechniky a 3) změny v požárně bezpečnostním řešení stavby.
21. Podle čl. I bodu 3 smlouvy o dotaci je dotace poskytována pouze na způsobilé výdaje projektu.
22. Podle čl. XII bodu 1 smlouvy o dotaci se žalobkyně zavázala při realizaci projektu řídit mimo jiné metodickými pokyny poskytovatele, které byly zveřejněny na webových stránkách poskytovatele.
23. Podle Metodického oznámení č. 14 k bližší specifikaci změn v projektech byla uznatelnou změnou projektu změna, jejíž potřeba vznikla v důsledku objektivně nepředvídaných okolností a byla nezbytná pro realizaci projektu.
24. Podle Metodického pokynu č. 11 výdaj na vícepráce, které vznikly v důsledku nedostatečné přípravy projektu, byly považovány za nezpůsobilé výdaje.
25. Z právě uvedeného vyplývá, že podpisem smlouvy se žalobkyně zavázala dodržovat metodické pokyny poskytovatele. Tím tak souhlasila mimo jiné s tím, že vícepráce na stavbě budou považovány za způsobilé výdaje, pouze pokud vznikly v důsledku nepředvídaných okolností, a nikoliv v důsledku nedostatečné přípravy projektu. Jak soud vyložil již výše, podstatné je v dané věci rozhodnout, zda objektivně nahlíženo bylo možno nedostatky přípravy projektu odstranit a předejít tak vícenákladům.
26. Pokud jde o první okruh víceprací, které reagovaly na statické posouzení objektu, zde jsou dle soudu zásadní následující skutečnosti.
27. V daném případě šlo o výstavbu nového objektu v centru města na místě pobořeného domu. Původní projektová dokumentace ze srpna 2010 použitá pro stavební povolení a žádost o dotaci uváděla, že statické posouzení je nutno učinit až po odstranění stávajícího materiálu na stavebním pozemku. V dané době se na pozemku nacházely ještě zbytky původního domu. Statický výpočet stavby byl učiněn v srpnu 2011. Tento vycházel z geologického průzkumu ze dne 9. 6. 2011, který byl proveden po odstranění zbytků a odklizení sutí po původním domu.
28. Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku vyjádřil názor, že je logické, že potřeba provést další stavební práce může vyvstat v průběhu realizace projektu poté, co proběhne demolice částí některých budov. Nemohl tedy souhlasit se zjednodušeným závěrem žalovaného, že stěžovatelka měla všechny změny uvedené v oznámení o změně projektu předvídat. Městský soud z tohoto názoru, se kterým se ztotožňuje, vyšel.
29. Důvodem, proč v době uzavírání smlouvy o dotaci (29. 7. 2011) a smlouvy o dílo na výstavbu objektu (13. 5. 2011) ještě nebylo zpracováno statické posouzení budovy, byla nemožnost provést geologický průzkum pozemku. Ten bylo možno řádně provést až po kompletním odstranění původního objektu. V dané době se však na stavebním pozemku ještě nacházely zbytky původní stavby. Existovaly tedy objektivní důvody, proč geologický průzkum nebylo možno provést dříve. Je zřejmé, že výsledky geologického průzkumu předvídat nešlo a nešlo tak ani předvídat výsledky statického výpočtu pro stavbu. Pokud se následně ukázala potřeba změn v konstrukci objektu, šlo o změnu, kterou objektivně nebylo možno předvídat.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

30. Dle městského soudu není podstatné, že pozůstatky původního objektu mohly být ze stavebního pozemku odstraněny již dříve. Podstatné je, že v relevantní době odstraněny nebyly a statický výpočet pro realizaci stavby nebylo možné provést dříve.
31. Lze tedy shrnout, že pokud důvodem změn v konstrukci objektu bylo nové statické posouzení ze srpna 2011, které reagovalo na čerstvě provedený geologický průzkum, jde o výdaje způsobilé. Jedná se o změny, které nebylo možné předvídat. Napadené rozhodnutí je tak v této části chybné.
32. Městský soud však dospěl k jinému závěru ohledně vzduchotechniky a požárně bezpečnostního řešení.
33. Soud z projektové dokumentace ve verzi ze srpna 2010 ověřil, že tato skutečně neobsahovala vůbec řešení vzduchotechniky. To nakonec vyplývá i z požárně bezpečnostního řešení stavby z 3. 11. 2011. Podle něj projektová dokumentace (ze srpna 2011) řeší instalaci vzduchotechnického zařízení, která nebyla součástí původní posuzované projektové dokumentace (ze srpna 2010). Žalobkyně vzduchotechniku tedy navrhovala až v době po uzavření smlouvy o dotaci.
34. Žalobkyně přitom neuvedla žádný objektivní důvod, proč vzduchotechniku nebylo možno navrhnout dříve již v původní projektové dokumentaci, nebo poté do uzavření smlouvy o dotaci. Žalovaný tedy nepochybil, když vícepráce reagující na tuto změnu projektu považoval za nezpůsobilé, neboť byly vyvolány nedostatečnou přípravou projektu.
35. Nové posouzení požárně bezpečnostního řešení objektu z 3. 11. 2011 reagovalo v převážné části právě na nový projekt vzduchotechniky. V této části tedy musí otázka posouzení výdajů na vícepráce na požárně bezpečnostní prvky sdílet závěr o způsobilosti výdajů na vzduchotechniku. Byly-li tyto výdaje způsobeny nedostatky v přípravě projektu, stejně tak dodatečné výdaje na požárně bezpečnostní prvky jsou způsobeny nedostatky v přípravě projektu. I zde jde tedy o nezpůsobilé výdaje.
36. Pokud jde o žalobkyní namítané změny v požárně bezpečnostních předpisech, tak není pravda, že se k nim žalovaný nevyjádřil. Jak vyplývá z dopisu ze dne 21. 9. 2012 od společnosti Topo Konzult s.r.o., která pro projekt vypracovávala požárně bezpečnostní řešení, změny v předpisech nově vyžadovaly instalaci samozavíračů u všech požárních dveří. Na s. 23 napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že dodatečné náklady na samozavírače byly uznány jako uznatelné výdaje.
37. Podle městského soudu na věci nic nemění obsah emailové komunikace mezi jednatelem žalobkyně a zaměstnankyní poskytovatele dotace ze září a října 2011, která je založena ve spise. Jednatel žalobkyně se zde dotazoval na způsobilost výdajů na vícepráce. V emailu ze dne 11. 10. 2011 zaměstnankyně poskytovatele jednatelem sděluje, že finanční dopad víceprací bude řešen až s předkládanou závěrečnou monitorovací zprávou. V emailu ze dne 12. 11. 2011 poté sděluje, že změna byla nyní posouzena jako způsobilý výdaj, jaká konkrétní výše však bude způsobilým výdajem, se uvidí až při kontrole závěrečné monitorovací zprávy.
38. Soud souhlasí, že zvláště tento druhý email působí poněkud nejasně. Z celé emailové komunikace lze nicméně dovodit, že konečné rozhodnutí padne až při kontrole závěrečné monitorovací zprávy. Vyjádření, že změna je *nyní* posouzena jako způsobilý výdaj, lze důrazem na slovo „nyní“ interpretovat i tak, že jde o předběžné hodnocení. Dle soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

z této emailové komunikace těžko lze dovodit nějaké legitimní očekávání žalobkyně, že o způsobilosti výdajů již bylo s konečnou platností rozhodnuto.

39. Městský soud tedy tyto námitky posoudil jako částečně oprávněné, a to ve vztahu k vícepracím z důvodu statického zabezpečení objektu. Ve zbytku je důvodnými neshledal.

III.3 Výdaje za nábytek

40. Žalovaný v napadeném rozhodnutí souhlasil s poskytovatelem dotace, že výdaje na nábytek, jehož skutečné rozměry neodpovídaly zadávací dokumentaci, jsou nezpůsobilé. Žalovaný se těmito výdajům věnoval na s. 25 až 28 napadeného rozhodnutí. Dle něj se nejednalo o nepatrné změny v rozměrech, které nemohly být vyvolány omítkou a malbou. Vnitřní rozměry pokojů měly být dány již v původní projektové dokumentaci. Dále uvedl, že změny rozměrů nábytku „nejsou platné, a proto jsou neuznatelné“.
41. Z napadeného rozhodnutí dle městského soudu není seznatelné, porušení čeho se žalobkyně těmito změnami dopustila. Respektive není vůbec zřejmé, podle jakého pravidla (zákona, ustanovení smlouvy o dotaci, příručky pro příjemce, na kterou smlouva odkazuje, či jiného) žalovaný tyto výdaje hodnotil jako nezpůsobilé.
42. Soudu není zřejmé, co znamená, že změny rozměrů „nejsou platné“. Šlo o faktickou změnu v rozměrech nábytku. V tomto ohledu použití adjektiva „platný“ nedává smysl. Pokud tím žalovaný odkazuje na neexistenci změny smlouvy mezi žalobkyní a dodavatelem nábytku, tak žalovaný nijak nevysvětlil, jaký má tato možná vada v soukromoprávním ujednání mezi žalobkyní a dodavatelem vliv na uznatelnost těchto výdajů a proč. Z rozhodnutí není ani zřejmé, zda v důsledku změn došlo k navýšení ceny dodávky, či vůbec zda žalovaný spatřoval problém v otázce výběrového řízení na dodavatele nábytku.
43. Soudu není ani srozumitelný význam důrazu žalovaného na nezanedbatelnost změn. V každém případě z příkladu uvedeného žalovaným v napadeném rozhodnutí pouze vyplývá, že komody byly 30 cm širší, skříně byly jak menší, tak větší a noční stolky zůstaly fakticky nezměněny. U nočních stolků se pouze změnila poměry stran. Co bylo v jednom rozměru přidáno, bylo na druhém ubráno. Z tohoto pohledu, bez informace o nové ceně, se tedy soudu změny jeví jako nevýznamné. V každém případě však žalovaný nijak neosvětlil, proč by rozsah změn v rozměrech měl být významný pro úvahu o neuznatelnosti výdajů.
44. Městský soud tedy tuto část napadeného rozhodnutí shledal nepřezkoumatelnou pro nedostatek důvodů. Podle ustálené judikatury správních soudů nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat.
45. Taková situace nastala v nyní posuzovaném případě. Soud z napadeného rozhodnutí nezjistil důvody, pro které byly tyto výdaje považovány za neuznatelné. Tato vada brání meritornímu přezkumu této části rozhodnutí. V novém rozhodnutí, pokud žalovaný dojde ke stejnému závěru o neuznatelnosti výdajů na nábytek, jehož rozměry byly mírně změněny, zřetelně vysvětlí důvody s odkazem na konkrétní ustanovení, proč jde o Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

neuznatelné výdaje. Pokud roli bude hrát otázka předvídatelnosti změn, uznatelnost výdajů za tento nábytek by měla sdílet uznatelnost výdajů na změny v projektové dokumentaci, jak uvedl Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku.

46. Závěrem soud k obecné námitce žalobkyně v závěru žaloby uvádí, že v ostatních částech napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné neshledal. To je nakonec patrné z toho, že věcně vypořádal žalobní námitky žalobkyně. Žalobkyně také uvádí, že žalovaný měl provést důkazy, které měl k dispozici. Nespecifikuje však jaké. Městský soud tedy pouze obecně konstatuje, že ani takovou vadu v napadeném rozhodnutí neshledal.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

47. Městský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil částečně pro nezákonnost a částečně pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem městského soudu vyjádřeným v tomto rozsudku (78 odst. 5 soudního řádu správního). Ten lze shrnout tak, že výdaje za vícepráce, do té míry do které byly vynuceny zjištěními provedeného geologického průzkumu, jsou způsobilé. Zároveň žalovaný v novém rozhodnutí musí řádně odůvodnit otázku způsobilosti výdajů za dodávku nábytku.
48. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch. Městský soud jí proto přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů soudního řízení. Náklady řízení tvoří soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení ve výši 6 200 Kč za dva úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a), sepsání žaloby podle písm. d) advokátního tarifu, a režijní paušál dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 600 Kč. Konečná výše náhrady nákladů je 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. října 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.